

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

§. VI. De Regularium confeßione, promissione, renuntiatione contraria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

quæ tamen nihil in specie de non
 permittis per dicta priuilegia asse-
 runt. vel sunt eorum, qui similem
 causam cum suis expectare pos-
 sunt. quibus aduerfatur c. causam.
1. 1. de iud. vbi glossa id exemplifi-
cat in materia exemptionis, qui
& interrogari deberent an iuxta
decretum d. c. porro foundationem
& priuilegia impexissent; & iuxta
c. 1. 1. de regul. Conc. Trid. om-
nem curam & diligentiam adhi-
buisse, vt ab illis, vt inquit. non
recederet? quod primùm manda-
tum est in lege de regularibus vi-
sitandis, aut quomodocumque re-
gendis. Quæ omnia, aliaque de
quibus in d. c. cum persona verb. posses-
sione non violenta, non clandestina, &
c. si sacerdotes. 16. q. 3. vt si qua aliqui
contra patrum regulas definiuerint
non à die definitionis, sed mortis
illorum demum incipere præscrip-
tionem, pluraque alia quæ de illa
tradit Gratian. tot. q. 3. quæque alia
retigimus in Consult. can. de priuileg. conf.
 3. in disquisitionem venire oportet,
 si quando coram Iudice hæc
 proponuntur. quamuis enim Iu-
 dex quilibet cognoscit an sua sit
 iurisdicção: *l. si quis. D. de iudic.* ta-
 men cum iam per appellationem
 ob defectum iurisdicçãois in par-
 tem deuocatur, non amplius sibi
 ius dicere, neque in exemptos
 potest: *tot. iii. C. Ne quis in sua caus.*
 sed seruanda est forma d. c. *cum per-*
sona: vel cum dubium aliquod oc-
 currit, ad solam Sedem Apostoli-
 cam interpretatio pertinet. *c. cum*
uenissent. X. de iudic. l. si imperialis. C.
de leg. eaq; disertè illi in priuilegiis
 huius ordinis reseruatur. sed &
 cum non friuolè appellatur ab eo,
 qui negatur esse Iudex, non potest
 is in causa progredi, ac minimè
 ad censuras. *c. cum olim. de off. deleg. c.*
cum dilectus. X. de relig. dom. multò
 minus Ordinarius potuit præfari
 monasterium ei tamquam Ordi-
 nario esse subiectum, & pro summa
 causa interdicti assumere, quod re-

regulares declarant se nec posse,
 nec velle statuta illius obseruare;
 imò & ordinariam ipsius iurisdic-
 tionem, & superioritatem nega-
 rint. vbi tãquam læsæ maiestatis cri-
 men, ac summum malorum recita-
 tur id, quod crimine vacat. al-
 legare, inquam exemptionem,
 saluâ reuerentiâ, & Apostolicum
 priuilegium. quod ne quidem na-
 gligere, saluo iuramento de con-
 seruandis monasterij iuribus, ex-
 empti possunt. Et porro si præ-
 scriptum erat aduersus huiusmodi
 priuilegium, & foundationem; re-
 plicare id oportuit; non ordina-
 riam iurisdicçãois & superiorita-
 tis negationem, quæ competere
 non poterat obstante priuilegio,
 in causam interdicti assumere:
 præsertim tam crudis verbis. cum
 in materia præscriptionis quoad
 exemptionem aliam formam exi-
 gat d. c. *cum persona:* neque mox
 præscriptio ius ipsum, priuile-
 giũue perimat, sed exceptio-
 nem tantum tribuat.

§. VI.

De Regularium confessio-
 ne, promissione, re-
 nunciacione con-
 traria.

QVod porro obiicitur regula-
 rium confessio subiectionis,
 & obedientiæ promissio; parum
 momenti adfert. quippe nec ex-
 pressa abbatissæ obedientiæ repro-
 missio valet, si modo de exemptio-
 ne constare possit. *c. cum dilectus. X.*
de relig. dom. cum etiam huic fides
data non noceat. c. cum in tempore. X.
de arbit. quin nec iuramentum. c.
13. X. de maioritat. & obediens. nullas
 enim confessio vires habet, quæ
 veritati repugnat, aut legi. vt à
 confessis pro condemnatis haben-

f.
 Si de exem-
 ptione constat,
 nihil
 hæc profi-
 cetur.

C 2 dis

dis verficulus antiquus ita excipit; nisi lex, fauor, aut natura repugnet. adeoque nec contrariari potest priuilegio c. 2. in verb. recognoscendo vel protestando. de reb. Eccl. non alien. in 6. neque confessio mutat statum: l. liberos. C. de confess. neq; professione ferui constituuntur: l. parentes. ibi. neque factum huiusmodi defensionem libertatis excludit. l. interrogatam. ibid. debetque semper confessio sociam habere veritatem. c. fin. X. de confess. quæ si per diplomata liqueat, nihil confessio obest. sed neque iuri publico ordinis potest priuatus renunciare. c. si diligenti. X. de for. comp. sed & in carcere, aut tormentorum metu l. qui in carcerem. D. Quod metu. l. 1. §. quæstione. D. de question. Mysing. 5. obs. 23. facta nullius sunt momenti. grauissimi autem tormenti, & mortis vicem habent censuræ. c. cum nemo Episcop. 11. q. 3. Sanches de matr. l. 4. d. 5. n. 17. Quare & Clmētina multorum de penis actis in carcere, & nominatim resignationibus disertè resistit. & alias spoliatus, metu præsumitur renunciare. c. super hoc de renunc. & non cognoscitur super spontanea voluntate nisi post restitutionem. c. 2. X. de rest. spol. & post confessionem sic extortam omnia sunt redintegranda. causam matr. X. de of. del. d. c. super. Neque verò carcerationis etiam iustitia omnia carceratorum acta iustificat. DD. in l. 3. D. Quod metu. d. l. qui in carcerem ibid. Tuscus V. carceratus concl. 89. & hinc fuisse iustam quod aiunt. petitio principij est. Sanè Tridentinum ad carcerem atrociam ferè delicta exigat. §. 25. c. 6. §. in crimin. hic autem summa reatum est, pro exemptione dixisse. eoque vbi carcerati superioritatem verbis confessi sunt; mox absoluti, dimissi, atque dealbati sunt. praxes eliciendarum huiusmodi per artes confessionum ac scripturarum pulchrè damnantur in c. si quandoque. 15. q. 6.

2.
An saltem
iurantes ipsi
obligentur?

Videri quidem possent ipsi iurantes saltem obligari; & renun-

tatio in eorum saltem præiudicium valere. gl. fin. c. cum tempore X. de arbit. sed expressè contrà dicitur in c. cum dilect. X. de relig. dom. in fin. vbi non tantum monachi; sed ipse Abbas suo promisso contrauenire potest contrarianti exemptioni. Interest enim Papæ ne subditi sui ab aliis iudicentur, quod interesse ita est correlatum, vt non possit commodè fieri exempti, & superioris separati. vt latius in decisione Rote 26. Augusti 1641. sub Panziolo in hac causa d. a. d. Vltipponensi quam refert Tamburini. de iur. Abbas. l. 3. & idem docet de iure abbatiss. d. 17. quæst. 4. sed indubitanter est Papæ superioritas, & subiectio exemptorum, itaque hi illius iuri præiudicare non possunt vt neque clericus in Iudicem laicum cogentur sentire: c. si diligenti. X. de for. comp. nec Ecclesiasticum, nisi de proprii Episcopi assensu. c. significati eod. alia item citat Tamburini.

§. VII.

De Nouitiarum receptione.

Obicitur 2. virginum nouitiarum admissionem ad auctoritate ordinaria pendere; sed iterum, si hæc per bullam priuilegiariam excepta sunt, in aliis firmant exemptionis regulam. & licet oportet iura iuribus concedere; sic & has priuilegiarias constitutiones. c. cum expediat. de elect. §. vt hæc pro exceptione; pro regula autem exemptionem recipere, & ferè talis forma regulæ & exceptionis, seu generis & speciei ex c. quia propter. & c. cum dilect. eod. inter se pugnare videbatur: & etiam Hostiensis, vt gloss. in d. c. cum expediat contrarietatem esse censebat: Respondit tamen Bonifacius VIII. rescripta illa inuicem esse sic concordanda. Sed